

Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2009

ΙΩΣΗΦ ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ (Διευθύνων σύμβουλος και διευθυντής επενδύσεων της Alpha Trust ΑΕΔΑΚ)

«Αμυντική στάση και ρευστότητα»

Στον Μ. ΓΕΛΑΝΤΑΛΙ

Αμυντικές θέσεις και υψηλά διαθέσιμα είναι τα κλειδιά που έκαναν τη διαφορά στα αμοιβαία κεφάλαια της Alpha Trust ΑΕΔΑΚ. Ο Ιωσήφ Παπαδογιάννης, διευθύνων σύμβουλος και διευθυντής επενδύσεων της ΑΕΔΑΚ, εκτιμά ότι δύσκολα θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι έχουμε δει το τέλος της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Τα αμοιβαία κεφάλαια της εταιρείας το 2008 κατέγραψαν πολύ μικρότερες απώλειες από αυτές του Γενικού Δείκτη. Σύμφωνα με τον ίδιο αυτό οφείλεται στην «αμυντική στρατηγική που ακολουθήσαμε κατά το 2008, που είχε ως αποτέλεσμα να έχουμε τα τέσσερα από τα δέκα καλύτερα σε απόδοση χαρτοφυλάκια, με πρώτο το Alpha Trust Αναπτυξιακό (-43,3%)».

Στο συγκεκριμένο α/κ τα ρευστά διαθέσιμα βρέθηκαν κοντά στα ανώτατα επιτρεπτά επίπεδα, ενώ οι τίτλοι υψηλής κεφαλαιοποίησης (FTSE 20) αποτέλεσαν το σημαντικότερο ποσοστό του επενδεδυμένου σε μετοχές χαρτοφυλακίου.

«Τη μεγαλύτερη κατά κλαδική ενότητα βαρύτητα στο χαρτοφυλάκιο του αμοιβαίου κεφαλαίου είχε η κατηγορία των «μη κυκλικών καταναλωτικών αγαθών» (δηλαδή αγαθά και υπηρεσίες των οποίων η ζήτηση δεν μεταβάλλεται σημαντικά όταν η ανάπτυξη υποχωρεί, όπως για παράδειγμα τα είδη διατροφής), ενώ οι τραπεζικοί τίτλοι περιορίστηκαν σε επίπεδα αρκετά χαμηλότερα από αυτά της αγοράς».

Για το μέλλον των αγορών ο ίδιος πιστεύει ότι «βασικό κλειδί στις διεθνείς εξελίξεις θα αποτελέσει η αποκατάσταση της ρευστότητας στη διατραπεζική αγορά και το τέλος της διαδικασίας «απομόχλευσης», της διαδικασίας δηλαδή περιορισμού των δανείων διεθνώς». Θεωρεί πως «μέσα στο ασταθές διεθνές περιβάλλον, σε εγχώριο επίπεδο πολλά θα εξαρτηθούν βραχυπρόθεσμα από την ευκολία με την οποία η χώρα θα μπορέσει να χρηματοδοτήσει το δημόσιο χρέος, από το ύψος των δημόσιων επενδύσεων, από τις δυνατότητες των τραπεζών για πιστωτική επέκταση, από το επίπεδο της εγχώριας κατανάλωσης, αλλά και από την κατάσταση των οικονομιών των γειτονικών χωρών της ΝΑ Ευρώπης. Μεσοπρόθεσμα ο εκσυγχρονισμός του κράτους, η βελτίωση της παραγωγικότητας της οικονομίας και η δρομολόγηση λύσεων για το ασφαλιστικό θα συνεισφέρουν στη σταθερότητα και την ανάπτυξη».

Ως προς το τι θα πρέπει να κάνουν οι επενδυτές στην παρούσα φάση ο κ. Ιωσήφ Παπαδογιάννης υποστηρίζει ότι «με δεδομένο πως μόνο τυχαία μπορεί να προσδιορίσει ο μέσος επενδυτής τα χαμηλότερα σημεία αποτιμήσεων προκειμένου να

επενδύσει και τα υψηλότερα προκειμένου να ρευστοποιήσει την επένδυσή του (εξάλλου η ψυχολογία δουλεύει εναντίον του, αφού τα υψηλά σημεία δημιουργούνται από τη διάθεση όλων να αγοράσουν και τα χαμηλά από το φόβο και τη διάθεση για πωλήσεις), οι συμβουλές που δίνουμε είναι σταθερές και εν γένει ανεξάρτητες από την εκάστοτε οικονομική συγκυρία».

Ετσι, κάθε επενδυτής πρέπει:

*Να έχει μακροχρόνιο επενδυτικό ορίζοντα,(οπωσδήποτε μεγαλύτερο της τριετίας ή και της πενταετίας, αφού οι βραχυχρόνιοι επενδυτικοί στόχοι κρύβουν συνήθως μεγαλύτερους κινδύνους), και να προγραμματίζει τις επενδύσεις του με βάση το διαθέσιμο εισόδημά του. Να προτιμά επενδύσεις μέσω σταθερών περιοδικών καταβολών ούτως ώστε να περιορίζονται οι διακυμάνσεις των αποδόσεων και να υπάρχει διαχρονική κατανομή του επενδυτικού κινδύνου.

*Με τη βοήθεια κάποιου επενδυτικού συμβούλου να καθορίσει το επενδυτικό του προφίλ (δηλ. να ορίσει τις επενδυτικές του προσδοκίες, το βαθμό διασποράς των επενδύσεων αλλά και τη διάθεση ή τη δυνατότητά του όσον αφορά την ανάληψη επενδυτικού κινδύνου) και να επιλέξει προσεκτικά τα κατάλληλα γι' αυτόν προϊόντα.

*Να διενεργεί τακτικούς μεσοχρόνιους ελέγχους προκειμένου να επιβεβαιώσει ή/και να διορθώσει την κατανομή των κεφαλαίων του όταν υπάρχουν σημαντικές και αδικαιολόγητες αποκλίσεις από τις αναμενόμενες αποδόσεις ή τον αναλαμβανόμενο κίνδυνο.

Σε ό,τι αφορά το πώς επιλέγει μετοχές, ο κ Παπαδογιάννης σημειώνει ότι «σημαντικός παράγοντας είναι η συντηρητική θέση σε σχέση με τον αναλαμβανόμενο κίνδυνο. Η επενδυτική πολιτική της εταιρείας στηρίζεται σε αυτό που στη γλώσσα μας λέγεται «fundamental analysis» (ανάλυση με βάση τα θεμελιώδη μεγέθη) και «bottom up approach», μια προσέγγιση που ξεκινά από την ανάλυση της εταιρείας, προχωρεί στα στοιχεία του κλάδου και φθάνει μέχρι τη μελέτη της οικονομικής συγκυρίας».